

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

ชูศรี วงศ์รัตน์ เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ครั้งที่ 4, 2530.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ ทัศนคติ : การจัด การเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, ครั้งที่ 2, 2526.

ไพบุลย์ อินทวิชา หลักและวิธีการวัดเจตนาคติ. อนุสารเพื่อการวิจัย ฉบับที่ 3 กรุงเทพมหานคร. กองการวิจัยการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2517.

วัชรีย์ ทรัพย์ ทฤษฎีและกระบวนการให้คำปรึกษา. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.

อัจฉรา สุขารมณ์ เอกสารประกอบคำสอนวิชาพื้นฐานภาคจิตวิทยาการศึกษา สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.

เอกสารอื่น ๆ

ขจรสุดา เหล็กเพชร "การสร้างแบบสำรวจนิสัยและทัศนคติในการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น" วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษابัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.

นภาพร เมษรักขานิช "ความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยในการเรียนทัศนคติในการเรียนกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน" วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยาบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2515.

ประหยัด ทองมาก "ความวิตกกังวล นิสัยในการเรียนและแรงจูงใจสัมพันธ์ของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงและต่ำกว่าระดับความสามารถ" วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต แผนกวิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518.

วิษชุดา เตียวกุล "ผลของการใช้กิจกรรมแนะแนวกลุ่มต่อนิสัยในการเรียนและทัศนคติทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่ง" วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.

วิญญู พูลศรี "ผลของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาเป็นกลุ่มต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนความวิตกกังวลในการเรียน นิสัยและทัศนคติทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง วิทยาลัยครูเชียงใหม่" วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2523.

- วีระวัฒน์ พูลทวี "ผลของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาเป็นกลุ่มที่มีต่อสัมฤทธิ์ผลในการเรียนและนิสัยและทัศนคติในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุโมวงศ์ จังหวัดลำพูน" วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2523.
- วัลลภา จันทร์เพ็ญ "ปัจจัยจัดสรรที่เกี่ยวข้องกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนระหว่างนักเรียนที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนซึ่งและต่ำชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในเขตกรุงเทพมหานคร" วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.

ภาษาอังกฤษ

Books

- Anastasi, Anne, Psychological Testing. 4th ed. New York : Macmillan and Publishing Co; 1976.
- Corey, Gerald. Theory and Practice of Group Counseling. Monterey, California : Brooks/Cole Publishing Company, 1982.
- Corey, Gerald. Theory and Practice of Counseling and Psychotherapy. 3d ed. California ; Brooks/Cole Publishing Company, 1986.
- English, Horace B. and English Ava Champney. A Comprehensive Dictionary of Psychological and Psychoanalytical Term. London : Longmans, Green and Co., Ltd., 1958.
- Eysenck, H.S. : Arnold, W;and Meily, R. Encyclopedia of Psychology. V.2. London : Search Press, 1972.
- Frederick, Robert W; Kitchen, Paul C; and McElwee, Agnes R. A Guide to College Study. New York : Appleton - Century - Crofts Inc., 1947.
- Garret, Henry E. The Art of Good Teaching. New York : McGraw - Hill Book Company, 1966.
- Glasser, William. Reality Therapy : A New Approach to Psychiatry. New York : Harper & Row, 1965.

- Glasser, William. Schools without Failure. New York : Harper & Row, 1969.
- Glasser, William. Stations of the mind. New York : Harper & Row, 1981.
- Glasser, William. Control Theory A New Explanation of How We Control Our Lives. New York : Harper & Row, 1985.
- Glasser, William. and Zunin, L.M. "Reality Therapy." In R. Corsini (Ed.) Current Psychotherapy. 3th ed.: Peacock, 1979.
- Holtzman ; Brown. Manual of Survey of Study Habits and Attitudes. New York : The Psychological Cooperation, 1965.
- Insko, Chester. Theories of Attitude Change. New York : Meredith Publishing Company, 1967.
- Maddox, Harry; How to Study. London ; Cox & Wyman Ltd., 1963.
- Mehrens, William A. and Lehmann Irvin J. Measurement and Evaluation in Education and Psychology. 2 ed. New York : Holt, Rinchart and Winston, 1975.
- Sherif, Carolyn. and Sherif, Muzafer. Social Psychology. New York : Harper & Row Publishers, 1969.
- Smith, Samuel. Best Methods of Study. : New York : Harper & Row Publishers, 1970.
- Tussing, Lyle. Study and Succeed. New York:John Wiley and Son Inc., 1963.
- Wrenn, Gilbert C. Study of Habit Inventory. Standford : Standford University Press, 1968.
- Zimbardo, Philip. Psychology and Life. 10th cd. Illinois : Scott, Foresman and Company, 1979.

Articles

- Bodden, J.L.; Osterhouse, Robert.; and Gelso, C.J. "The Value of a Study Skills Inventory for Feedback and Criterion Purposes in an Educational Skill Course" Journal of Educational Research 65 (March 1972) : 309 - 311.
- Briggs, Richard D ; Tosi, Donald J ; and Morly, Rosemary M. "Study Habits Modification and Its'Effect on Academic Performance: A Behavioral Approach" Journal of Educational Research 64 (April 1971) : 347-350.
- Haslam, Warren L ; and Brown, William F. "Effectiveness of Study - Skills Instruction for High School Sophomores" Journal of Educational Psychology. 59 (1968) 223 - 226.
- Light, Louise L., and Alexakos, C.E."Effect of Individual and Group Counseling on Study Habits" Journal of Educational Research 63 (July - August 1970) 450 - 454.
- McCausland, Donald F., and Stewart, Nancy E. "Academic Aptitude, Study Skills and Attitudes and College GPA" Journal of Educational Research 67 (April 1974) 354 - 357.
- Prather, Dirk C. "A Behaviorally Oriented Study Skills Program" Journal of Experimental Education 51 (Spring 1983) 131 - 133.

ภาคผนวก ก.

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่ามัชฌิมเลขคณิต

$$\text{สูตรที่ใช้ } \bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ x = ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N = จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง

2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$\text{สูตรที่ใช้ S.D.} = \sqrt{\frac{\sum x^2}{N} - \left(\frac{\sum x}{N}\right)^2}$$

3. การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่ามัชฌิมเลขคณิต (คะแนนเฉลี่ย) ของคะแนนที่วัดก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test)

$$\text{สูตรที่ใช้ } t = \frac{d}{\sigma(x_1 - x_2)}$$

ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (degree of freedom) d.f = N-1

เมื่อ d = $\frac{\sum d}{N}$
 d = ค่าผลต่างระหว่างคะแนนก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง
 N = จำนวนคนในกลุ่มทดลอง

4. การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่ามัชฌิมเลขคณิต (คะแนนเฉลี่ย) ของคะแนนที่วัดหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยการทดสอบค่าที (t-test)

$$\text{สูตร } t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}}$$

ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (degree of freedom) d.f. =

$$\text{เมื่อ } \bar{X}_1 = \frac{\sum X_1}{n} = \text{คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลอง}$$

$$\bar{X}_2 = \frac{\sum X_2}{n} = \text{คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุม}$$

$$S_1^2 = \frac{\sum (X_1 - \bar{X}_1)^2}{n_1 - 1} = \text{ความคลาดเคลื่อนของมาตรฐานของการแจกแจงของกลุ่มทดลอง}$$

$$S_2^2 = \frac{\sum (X_2 - \bar{X}_2)^2}{n_2 - 1} = \text{ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการแจกแจงของกลุ่มควบคุม}$$

ภาคผนวก ข.

แบบสำรวจนิสัยและทัศนคติในการเรียน

1. เมื่อข้าพเจ้าประสบปัญหาที่เกี่ยวกับการเรียน ข้าพเจ้าปรึกษาหารือกับครู
2. ก่อนลงมือทำการบ้านหรือเขียนรายงาน ข้าพเจ้าต้องแน่ใจว่า เข้าใจสิ่งที่จะต้องทำนั้นอย่างแจ่มแจ้งเสียก่อน
3. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าบุคคลลึกลับ การแต่งกาย หรือน้ำเสียงของครูบางคน เป็นสาเหตุให้การเรียนน่าเบื่อ
4. ถึงแม้ว่าข้าพเจ้าไม่ชอบบางวิชา แต่ข้าพเจ้าก็พยายามเรียนเพื่อให้ได้คะแนนดี
5. ข้าพเจ้าพยายามที่จะแก้ไขข้อผิดพลาดในการบ้านที่ครูตรวจแล้วและส่งคืนมาให้
6. ในการท่องหนังสือข้าพเจ้าจะหยุดพักเป็นช่วง ๆ เพื่อพยายามจำเรื่องราวที่ได้อ่านไปแล้ว
7. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าครูมักจะดูถูกนักเรียนที่เรียนอ่อน และชอบหัวเราะเยาะข้อผิดพลาดของนักเรียน
8. ถึงแม้ว่าข้าพเจ้าจะชอบวิชาใดวิชาหนึ่งจริง ๆ ข้าพเจ้าเชื่อว่าจะทำคะแนนได้แค่ผ่านเท่านั้น
9. ข้าพเจ้ามักจะเร่งทำการบ้าน เมื่อจวนจะถึงกำหนดเวลาส่งงาน
10. ข้าพเจ้าลอกตาราง แผนผัง หรือวาดรูปตามที่ครูเขียนบนกระดานทุกตอน
11. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าครูทำให้อารมณ์เสียของเขายากเกินไปสำหรับนักเรียน
12. การบ้านบางอย่างไม่น่าสนใจ ข้าพเจ้าต้องทำด้วยความจำใจ
13. เมื่อถึงชั่วโมงเรียน ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อหน่ายว่างนอน หรือเห็นคเหนื่อยมากจนไม่รู้สึกลอยากรเรียน
14. ในการเตรียมตัวสอบ ข้าพเจ้าจะจัดเรียงวิชาที่จะท่องให้เป็นลำดับ เช่น ลำดับตามความยากง่ายของวิชา หรือลำดับตามตารางสอบ
15. ข้าพเจ้ารู้สึกว่า ครูเห็นอกเห็นใจและเข้าใจความรู้สึกของนักเรียนอย่างแท้จริง
16. ข้าพเจ้าใช้เวลาในการพูดคุย อ่านนิยายสาร ตูภาพยนตร์ โทรทัศน์ หรือฟังวิทยุมากเกินไป ทำให้ไม่มีเวลาทบทวนบทเรียน
16. ข้าพเจ้ารู้สึกว่ากำลังเรียนวิชาซึ่งให้ประโยชน์แก่ข้าพเจ้าน้อยมาก
17. ข้าพเจ้าใช้เวลาในการพูดคุย อ่านนิยายสาร ตูภาพยนตร์ โทรทัศน์ หรือฟังวิทยุมากเกินไป ทำให้ไม่มีเวลาทบทวนบทเรียน
18. ขณะอ่านหนังสือ ข้าพเจ้ามักสนใจความหมายที่ไม่เคยรู้มาก่อน และต้องการที่จะค้นคว้าหาคำตอบเพื่อให้รู้จริง
19. ข้าพเจ้ารู้สึกว่า ในขณะที่สอนครูชอบพูดนอกเรื่องหรือพูดเรื่องไร้สาระ
20. ข้าพเจ้าเชื่อว่าคนที่มีการศึกษาจะสามารถแก้ปัญหาได้ดีกว่าคนที่ไม่มีการศึกษา

21. ถึงแม้ว่าการบ้านในบางวิชาจะน่าเบื่อ ข้าพเจ้าก็พยายามตั้งใจทำจนเสร็จ
22. ข้าพเจ้าทำบ้านที่ย่อไว้ทุกวิชา เพื่อช่วยความจำและสะดวกในการทบทวน
23. ข้าพเจ้ารู้สึกว่ามีวิธีสอนของครูน่าเบื่อ ทำให้ข้าพเจ้าไม่อยากเรียน
24. ข้าพเจ้าคิดว่าคนที่เรียนหนังสือมีโอกาสทำงานได้ง่ายกว่าคนที่ไม่เรียนหนังสือ
25. เมื่อครูมอบหมายให้ค้นคว้า หรืออ่านหนังสือเพิ่มเติม ข้าพเจ้าจะรีบเข้าห้องสมุดเพื่อค้นหาสิ่งที่ต้องการทันที
26. ในการสอบ ถ้ามีเวลาเหลือ ข้าพเจ้าจะตรวจสอบคำตอบ ก่อนที่จะส่งกระดาษคำตอบนั้น
27. เพราะครูสอนไม่เข้าใจทำให้ผลการเรียนของข้าพเจ้าไม่ดี
28. ข้าพเจ้าเรียนหนังสือด้วยความสนุกมากกว่ารู้สึกทุกข์ใจ
29. เมื่อข้าพเจ้าทำการบ้าน หรืออ่านหนังสือ ข้าพเจ้าพยายามทำให้เสร็จ หรืออ่านให้จบก่อน แล้วจึงหยุดพัก
30. ข้าพเจ้าจับใจความสำคัญของ เรื่องที่อ่านไม่คร่ำได้ ซึ่งใจความสำคัญนี้มักจะปรากฏในข้อสอบภายหลัง
31. ครูดุและ เข้มงวดมากเกินไป จนกระทั่งเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียน ข้าพเจ้าไม่กล้าไปหาครู
32. ข้าพเจ้าคิดว่า ข้าพเจ้าเรียนรู้หลายสิ่งหลายอย่าง จากโรงเรียนในวันหนึ่ง ๆ
33. ข้าพเจ้ามีแผนการทำงานสำหรับแต่ละวัน และปฏิบัติตามแผนนั้นอย่างเคร่งครัด
34. ข้าพเจ้าทำการบ้านทุกอย่างด้วยตนเอง และไม่ลอกผู้อื่น
35. ข้าพเจ้ารู้สึกว่า ในเวลาทำข้อสอบ ถ้าครุมายืนดู ข้าพเจ้าไม่สามารถทำต่อไปได้
36. ข้าพเจ้าไม่แน่ใจว่า ข้าพเจ้าต้องการเรียนอะไร หรือประกอบอาชีพอย่างไร หลังจากที่เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาแล้ว
37. ถ้าข้าพเจ้าทำการบ้านไม่ทัน ข้าพเจ้าจะลอกจากเพื่อน เพื่อให้มีส่งครู
38. ข้าพเจ้าไม่สามารถทำข้อสอบได้เสร็จทันเวลาที่กำหนดได้ ถึงแม้ว่าจะทำงานถึงนาทีสุดท้าย
39. ข้าพเจ้ารู้สึกว่า นักเรียนส่วนมากถูกลงโทษโดยไม่ทราบสาเหตุบ่อยครั้ง
40. ข้าพเจ้ารู้สึกว่า การเรียนต่อนี้ไม่คุ้มกับค่าของเวลา เงินและความพยายามที่จะต้องสูญเสียไป
41. ข้าพเจ้าใช้เวลาทำการบ้าน หรือทบทวนบทเรียนหลังจากเลิกเรียนแล้วเป็นเวลา 1 ชั่วโมง หรือมากกว่าทุกวัน
42. ข้าพเจ้าเสียคะแนนสอบ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงคำตอบที่ได้ตอบไปแล้ว ซึ่งภายหลังพบว่าคำตอบครั้งแรกนั้นถูกต้อง

43. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณครูทำการสอน โดยคิด
คะแนนมากกว่าคิดถึงวัตถุประสงค์จริง
ของบทเรียน
44. ข้าพเจ้าคิดว่า อนาคตของข้าพเจ้าขึ้น
อยู่กับความสำเร็จในการเรียน
45. ข้าพเจ้าพยายามทำการบ้านแต่ละวันให้
เสร็จอย่างสม่ำเสมอ
46. ข้าพเจ้ารู้สึกลังเลในการขอร้องให้คุณ
อธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับบทเรียนที่ข้าพ
เจ้าไม่เข้าใจ
47. ข้าพเจ้าพยายามเลือกที่นั่งข้างหลังชั้น
ในระหว่างชั่วโมงเรียน ทั้งนี้เพราะไม่
ชอบให้คุณครูเรียกตอบ
48. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการบ้านเป็นสิ่งที่น่าสน
ใจและสนุกสนาน มากกว่าน่าเบื่อ
49. ข้าพเจ้าเปิดวิทยุ โทรทัศน์ หรือเทปบัน
ทึกเสียงในขณะที่กำลังทำการบ้านหรือ
อ่านหนังสือ
50. ข้าพเจ้าเอาใจใส่เป็นพิเศษในด้าน
ความสะอาดเรียบร้อย ในการทำการ
บ้านหรือเขียนรายงานส่งครู
51. ข้าพเจ้ารู้สึกว่านักเรียนไม่จำเป็นต้อง
ชอบครูทุกคน
52. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคะแนนที่ได้รับ ตรงตาม
ความสามารถที่แท้จริงของข้าพเจ้า
53. ข้าพเจ้าเตรียมบทเรียนล่วงหน้าสำหรับ
วันต่อไป โดยไม่ต้องให้คุณครูสั่ง
54. ไม่ว่าข้าพเจ้าจะทำการบ้าน รายงาน
หรือข้อสอบ ข้าพเจ้าจะพยายามจนสุด
ความสามารถเสมอ
55. ข้าพเจ้าคิดว่าครูสามารถเสนอแนะ ให้
คำปรึกษา ทั้ง เรื่องส่วนตัว และ เรื่อง
การเรียนของนักเรียนทุกคนได้
56. ถ้าไม่เจ็บป่วยหรือมีกิจธุระที่จำเป็นจริงๆ
ข้าพเจ้าพยายามที่จะไม่ขาดเรียน
57. ข้าพเจ้าพยายามทำการบ้านที่โรงเรียน
เพื่อลดการนำไปทำที่บ้าน
58. หลังจากสอบแล้ว ข้าพเจ้าจะรีบซักถาม
ครู หรือพยายามค้นคว้าหาคำตอบที่ข้าพ
เจ้าตอบไม่ได้ในการสอบ
59. ข้าพเจ้าให้ความเคารพและยกย่องครู
เหมือนญาติผู้ใหญ่ของข้าพเจ้า
60. ข้าพเจ้าไม่สนใจว่าจะได้คะแนนมาก
หรือน้อยเท่าใด เพียงแต่ขอให้สอบผ่าน
เท่านั้นก็พอ
61. ขณะที่ข้าพเจ้าทำการบ้าน หรืออ่านหนังสือ
ที่บ้าน เมื่อมีสิ่งอื่นรบกวนสมาธิ ข้าพ
เจ้าไม่สามารถทำต่อไปได้
62. ข้าพเจ้ามีวสันนากับการลอกข้อสอบบน
กระดานจนฟังครูสอนไม่ทัน
63. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าครูเคร่งครัดกับระเบียบ
ภายในห้อง เรียนมากเกินไป
64. ข้าพเจ้าคิดว่า การลาออกจากโรงเรียน
และหางานทำ เป็นสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับ
ข้าพเจ้า

65. เมื่อครูตำหนิหรือวิจารณ์การบ้านที่ส่งบ่อย ๆ ข้าพเจ้าไม่ยอมทำ หรือพยายามหลีกเลี่ยงการส่งงาน
66. ข้าพเจ้าไม่สามารถที่จะเขียนได้อย่างที่คิดไว้ในข้อสอบ การบ้าน หรือรายงานต่าง ๆ จะส่งครู
67. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าครูพยายามให้ความสนใจความช่วยเหลือ และให้คำชมเชย เพื่อเป็นกำลังใจกับนักเรียน
68. เหตุผลที่ข้าพเจ้าไปโรงเรียน คือผู้ปกครองต้องการให้ไป หรือต้องการให้คนอื่นอิจฉาหรือยกย่องชมเชย
69. เมื่อครูสอนไม่เข้าใจ ข้าพเจ้ารีบถามครูทันที
70. ข้าพเจ้าขีดเส้นใต้หรือทำเครื่องหมายข้อความที่สำคัญในบทเรียนที่ครูเน้น
71. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าครูไม่ใคร่จะเชื่อถือนักเรียน และมักคิดว่านักเรียนเป็นเด็กอยู่เสมอ
72. ข้าพเจ้าคิดว่า จะเรียนต่อไปให้สูงที่สุดเท่าที่โอกาสจะอำนวย
73. เมื่อข้าพเจ้าทราบกำหนดการสอบ ข้าพเจ้าจะวางแผนดูหนังสือ เพื่อเตรียมตัวสอบทันที
74. เมื่อการบ้านหรืองานที่ครูมอบหมายให้ทำยาก ข้าพเจ้าจะเพิ่มความพยายามให้มากขึ้น
75. ในการอธิบายบทเรียน หรือตอบคำถามของนักเรียน ครูให้คำอธิบายที่ข้าพเจ้าไม่เข้าใจ
76. ข้าพเจ้าคิดว่าไม่ต้องเรียนมาก คนเราก็กสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุข
77. ข้าพเจ้าไม่สามารถเรียนได้ดี เนื่องจากรู้สึกเหนื่อย อารมณ์ไม่ดีหรือมีความเศร้า
78. ข้าพเจ้ามีสมาธิในการอ่านหนังสือได้ในช่วงเวลาไม่นาน หลังจากนั้นก็ไม่รู้เรื่อง
79. ข้าพเจ้าคิดว่านักเรียนที่ถามคำถามและเข้าร่วมในการอภิปรายเป็นพวกที่พยายามประจบครูเท่านั้น
80. ข้าพเจ้ารู้สึก เบื่อหน่าย ท้อแท้ เนื่องจากครูสอนเร็วเกินไป จนข้าพเจ้าตามไม่ทัน
81. เวลาดูหนังสือ ข้าพเจ้ามักใจลอย
82. ข้าพเจ้าใช้เวลาว่างค้นคว้าในห้องสมุดเป็นประจำ
83. ข้าพเจ้าคิดว่าครูไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน เพราะครูคิดว่าเขารู้ดีกว่า
84. ข้าพเจ้ารู้สึกยินดี เมื่อทราบว่าชั่วโมงเรียนบางชั่วโมง งด หรือครูไม่มาสอน
85. ปัญหาที่เกี่ยวกับเพื่อน หรือปัญหาทางบ้านเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ข้าพเจ้าทำการบ้านไม่ทัน

86. ในขณะที่สอบข้อสอบเข้ามัธยมแล้วข้อสอบที่ทำไม่ได้ไว้ก่อน แล้วค่อยย้อนกลับมาที่หลัง
87. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการที่ต้องอ่านหนังสือที่ครูเองก็ทำไม่ได้
88. การอ่านหนังสือ หรือเรียนนาน ๆ ทำให้ข้าพเจ้าปวดหัว
89. ข้าพเจ้ามักทำงานไม่เสร็จทันเวลาที่กำหนดไว้อยู่เสมอ
90. ข้าพเจ้ามีความขยันมากขึ้น เมื่อรู้ว่าได้คะแนนน้อยกว่าเพื่อน
91. เมื่อข้าพเจ้ามีธุระต้องไปหาครูในห้องพักครู ข้าพเจ้าไม่ยอมเข้าไปในห้องนั้นเพราะต้องพบครูหลายคน
92. ข้าพเจ้าไม่ยอมเรียนในโรง เรียนที่กำลังเรียนอยู่
93. สถานที่ทำงานที่บ้านข้าพเจ้า จัดเป็นระเบียบและสะอาด
94. เมื่อครูถามคำถามในห้องเรียน ข้าพเจ้าพยายามหลีกเลี่ยง หรือนิ่งก้มหน้า
95. ข้าพเจ้าเชื่อว่าครูทุกคนมีความยุติธรรม
96. ข้าพเจ้าพยายามสนใจทุกวิชาที่เรียนอย่างจริงจัง
97. ถ้าให้ทำงานให้เสร็จในเวลาที่กำหนด ข้าพเจ้ามักทำงานนั้นไม่ได้ดี
98. ข้าพเจ้าจำ กฎ สูตร หรือหลักเกณฑ์ในวิชาต่าง ๆ ได้ โดยไม่ได้เข้าใจอย่างถ่องแท้
99. ข้าพเจ้ารู้สึกท้อใจ และเจ็บใจ เมื่อครูตำหนิว่าข้าพเจ้าเป็นคนสะเพร่า ทำงานไม่เรียบร้อย
100. ข้าพเจ้าเชื่อว่า การอ่านหนังสือทำให้คนฉลาดและรอบรู้มากขึ้น

กระดาษคำตอบ

โรงเรียน _____

ชื่อ _____ ชั้น _____ เพศ _____

ก หมายถึง บ่อยครั้งที่สุด ข หมายถึง บ่อยมาก ค หมายถึง ปานกลาง

ง หมายถึง บางครั้ง จ หมายถึง ไม่เคยเลย

1. ก	ข	ค	ง	จ	2. ก	ข	ค	ง	จ	3. ก	ข	ค	ง	จ	4. ก	ข	ค	ง	จ
5. ก	ข	ค	ง	จ	6. ก	ข	ค	ง	จ	7. ก	ข	ค	ง	จ	8. ก	ข	ค	ง	จ
9. ก	ข	ค	ง	จ	10. ก	ข	ค	ง	จ	11. ก	ข	ค	ง	จ	12. ก	ข	ค	ง	จ
13. ก	ข	ค	ง	จ	14. ก	ข	ค	ง	จ	15. ก	ข	ค	ง	จ	16. ก	ข	ค	ง	จ
17. ก	ข	ค	ง	จ	18. ก	ข	ค	ง	จ	19. ก	ข	ค	ง	จ	20. ก	ข	ค	ง	จ
21. ก	ข	ค	ง	จ	22. ก	ข	ค	ง	จ	23. ก	ข	ค	ง	จ	24. ก	ข	ค	ง	จ
25. ก	ข	ค	ง	จ	26. ก	ข	ค	ง	จ	27. ก	ข	ค	ง	จ	28. ก	ข	ค	ง	จ
29. ก	ข	ค	ง	จ	30. ก	ข	ค	ง	จ	31. ก	ข	ค	ง	จ	32. ก	ข	ค	ง	จ
33. ก	ข	ค	ง	จ	34. ก	ข	ค	ง	จ	35. ก	ข	ค	ง	จ	36. ก	ข	ค	ง	จ
37. ก	ข	ค	ง	จ	38. ก	ข	ค	ง	จ	39. ก	ข	ค	ง	จ	40. ก	ข	ค	ง	จ
41. ก	ข	ค	ง	จ	42. ก	ข	ค	ง	จ	43. ก	ข	ค	ง	จ	44. ก	ข	ค	ง	จ
45. ก	ข	ค	ง	จ	46. ก	ข	ค	ง	จ	47. ก	ข	ค	ง	จ	48. ก	ข	ค	ง	จ
49. ก	ข	ค	ง	จ	50. ก	ข	ค	ง	จ	51. ก	ข	ค	ง	จ	52. ก	ข	ค	ง	จ
53. ก	ข	ค	ง	จ	54. ก	ข	ค	ง	จ	55. ก	ข	ค	ง	จ	56. ก	ข	ค	ง	จ
57. ก	ข	ค	ง	จ	58. ก	ข	ค	ง	จ	59. ก	ข	ค	ง	จ	60. ก	ข	ค	ง	จ
61. ก	ข	ค	ง	จ	62. ก	ข	ค	ง	จ	63. ก	ข	ค	ง	จ	64. ก	ข	ค	ง	จ
65. ก	ข	ค	ง	จ	66. ก	ข	ค	ง	จ	67. ก	ข	ค	ง	จ	68. ก	ข	ค	ง	จ
69. ก	ข	ค	ง	จ	70. ก	ข	ค	ง	จ	71. ก	ข	ค	ง	จ	72. ก	ข	ค	ง	จ
73. ก	ข	ค	ง	จ	74. ก	ข	ค	ง	จ	75. ก	ข	ค	ง	จ	76. ก	ข	ค	ง	จ
77. ก	ข	ค	ง	จ	78. ก	ข	ค	ง	จ	79. ก	ข	ค	ง	จ	80. ก	ข	ค	ง	จ
81. ก	ข	ค	ง	จ	82. ก	ข	ค	ง	จ	83. ก	ข	ค	ง	จ	84. ก	ข	ค	ง	จ
85. ก	ข	ค	ง	จ	86. ก	ข	ค	ง	จ	87. ก	ข	ค	ง	จ	88. ก	ข	ค	ง	จ
89. ก	ข	ค	ง	จ	90. ก	ข	ค	ง	จ	91. ก	ข	ค	ง	จ	92. ก	ข	ค	ง	จ
93. ก	ข	ค	ง	จ	94. ก	ข	ค	ง	จ	95. ก	ข	ค	ง	จ	96. ก	ข	ค	ง	จ
97. ก	ข	ค	ง	จ	98. ก	ข	ค	ง	จ	99. ก	ข	ค	ง	จ	100. ก	ข	ค	ง	จ

ภาคผนวก ค.

การสังเกตรวบรวม

การสัง เกตกระ แสกลุ่ม

ครั้งที่ 1

ผู้นำกลุ่มการปรึกษาชี้แจงวัตถุประสงค์ของกลุ่มการปรึกษา และให้นักเรียนซักถาม จากนั้นให้นักเรียนทำกิจกรรมแนะนำตัว (ดูภาคผนวก ง.) เพื่อให้นักเรียนได้ทำความรู้จักแนะนำตัวและพัฒนาสัมพันธภาพในกลุ่ม ซึ่งหลังจากการทำกิจกรรมแล้ว นักเรียนผ่อนคลายความอึดอัดและเกร็ง แต่ยังคงให้ความสนใจเฉพาะเพื่อนที่มาจากห้องเดียวกัน ในการแนะนำตัวผู้นำกลุ่มทำหน้าที่เอื้ออำนวยบรรยากาศในกลุ่มทำให้ความเป็นกันเอง กระตุ้นให้นักเรียนใส่ใจต่อการฟังในขณะที่เพื่อนพูด บางคนให้ความสนใจซักถามรายละเอียดของเพื่อน แสดงความคิดเห็น และหยอกล้อกันบ้าง ในช่วงท้ายผู้นำได้ให้นักเรียนสรุปสิ่งที่ได้จากการประชุมกลุ่ม "ก็ดี..ได้รู้จักเพื่อนต่างห้อง" "...ได้รู้ว่าห้องอื่นเขาก็มีปัญหาเหมือน ๆ กับห้องเรา...." "...ดีใจที่มีเพื่อนร่วมเกรด...เกรดค่านะพี่...."

ครั้งที่ 2

ผู้นำให้สมาชิกทำกิจกรรม Bingo (ดูภาคผนวก ง.) เพื่อสร้างความคุ้นเคย และช่วยให้นักเรียนสามารถจำลักษณะเด่น ๆ ของเพื่อนในกลุ่มได้มากยิ่งขึ้น ในระหว่างทำกิจกรรมนักเรียนได้ให้ความช่วยเหลือเอื้อเอื้อกัน และมีความเป็นกันเองมากขึ้น หลังจากนั้นผู้นำกลุ่มให้สมาชิกทำกิจกรรม "ฉัน" (ดูภาคผนวก ง.) ในช่วงนี้นักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงไม่ได้รวมกลุ่มตามห้องเหมือนตอนแรก มีการพูดคุยซักถามกับเพื่อนต่างห้องมากขึ้น แต่ยังไม่ค่อยตั้งใจฟังเวลาคนอื่นพูด มีนักเรียนคนหนึ่งชอบพูดแทรกแซงและหยอกล้อเพื่อนแรง ๆ ผู้นำกลุ่มชวนให้เขาพิจารณาพฤติกรรมของตนเอง "ก็ดา กำลังทำอะไรจ๊ะ" เขาพยายามบอกเหตุผลต่าง ๆ แต่ผู้นำไม่สนใจ "พี่ไม่ได้ถามว่าทำไมจ๊ะ แต่ถามว่ากำลังทำอะไร" สมาชิกกลุ่มคนอื่น ๆ ก็ได้ให้ความคิดเห็น "...เล่นมากไปก็ไม่ได้ฟังคนอื่น..." ทำให้เขาได้ประเมินพฤติกรรมของตนเอง "...ไม่ได้ตั้งใจทำให้รำคาญเพียงแต่อยากทำให้สนุก..." ในครั้งนี้ นักเรียนได้พูดถึงปัญหาการเรียนของตนเอง และพบว่าคนอื่น ๆ ก็มีปัญหเหมือนกัน"...ห้องเราก้เรียนภาษาอังกฤษไม่รู้เรื่องเหมือนกัน..." รู้สึกมีกำลังใจ "...ถ้าเราช่วยกัน เราก็น่าจะเรียนได้ดีขึ้น..." และแสดงความตั้งใจที่จะช่วยกันปรับปรุงการเรียน "...เรียนไม่รู้เรื่องก็ถามเพื่อนซิมาถามเราก้ได้...."

ครั้งที่ 3

นักเรียนเข้าร่วมการประชุมกลุ่ม 8 คน ส่วนอีก 2 คน ขออนุญาตไปทำรายงานกับเพื่อนร่วมห้อง ผู้นำกลุ่มเริ่มต้นด้วยการชวนให้นักเรียนพิจารณาถึงปัญหาการเรียนที่พวกเขาประสบอยู่ และวิธีการแก้ปัญหา นักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงปัญหาการทำงานไม่ทันกำหนด การเรียนไม่รู้เรื่อง วิพากษ์วิจารณ์พฤติกรรมของครูผู้สอน ฯลฯ ผู้นำกลุ่มได้ชวนให้นักเรียนสนาใจในสิ่งที่ตนเองทำได้และ เสนอให้ทำบันทึกการใช้เวลาเพื่อตรวจสอบการใช้เวลาแต่ละวัน (ดูภาคผนวก ง.) เพื่อประเมินพฤติกรรมด้านการใช้เวลา ปรากฏว่านักเรียนบางคนใช้เวลาในการพักผ่อนมากกว่าการเรียน บางคนใช้เวลาอย่างไม่เหมาะสม และพิจารณาว่าเขาควรเปลี่ยนแปลง "ผมคงต้องนอนให้น้อยมากกว่านี้หน่อย" "...ที่จริงผมทำการบ้านไม่ทันเพราะมัวแต่ดูทีวี..." ผู้นำกลุ่มได้ช่วยนักเรียนวางแผนการใช้เวลาใหม่ที่มีความเป็นไปได้และมีประโยชน์ต่อการเรียน และกระตุ้นให้ทุกคนได้มีส่วนร่วมในการวางแผนซึ่งกันและกัน ในช่วงการประเมินพฤติกรรมนักเรียนมักจะพูดในลักษณะตำหนิผู้อื่น "...ทำตัวอย่างนี้จะไปเรียนให้ดีได้ยังไง..." ผู้นำกลุ่มได้เป็นตัวแบบของการให้ความสนาใจเฉพาะพฤติกรรมโดยไม่วิพากษ์วิจารณ์ตัวบุคคล "...พ่อยากให้เราสนาใจว่า ครูสรรควรจะจัดการอย่างไรกับตัวเองต่อไปมากกว่านะจ๊ะ..."

ครั้งที่ 4

นักเรียนเข้าประชุมกลุ่ม 7 คน อีก 3 คนต้องเรียนพิเศษกับอาจารย์ประจำวิชา ในช่วงแรกนักเรียนพูดถึงทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนซึ่งเป็นปัญหาที่ทำให้พวกเขาไม่สนาใจเรียน มีนักเรียนผู้หนึ่ง เสนอให้เปลี่ยนทัศนคตินั้นโดยให้กลุ่มช่วยกันนึกถึงประโยชน์ของนักเรียน หลังจากนั้นผู้นำกลุ่มได้ชวนให้นักเรียนกำหนดเป้าหมายการเรียนและวิธีการปรับปรุงแก้ไขสิ่งที่เป็นปัญหาทางการเรียนของตนเอง ซึ่งในตอนแรกนักเรียนตั้งเป้าหมายที่เลื่อนลอย "จะเรียนให้ดีขึ้นกว่าเดิม" "จะตั้งใจเรียน" ผู้นำกลุ่มช่วยแนะนำเพื่อแก้ไขเป้าหมายของนักเรียนให้ชัดเจนมีความเป็นไปได้และสามารถสังเกตผลได้ "...ดีขึ้นกว่าเดิมนี้ พ่อยากให้ออกให้ชัดเจนกว่านี้คะว่าคืออะไรบ้าง..." จากความช่วยเหลือของผู้นำและเพื่อนร่วมกลุ่ม นักเรียนก็สามารถกำหนดเป้าหมายใหม่ได้ว่า "...จะตั้งใจเรียนให้สอบผ่านวิชาธุรกิจและภาษาอังกฤษ..." จากนั้นผู้นำกลุ่มก็ได้ให้นักเรียนกำหนดตารางการทำงานประจำวัน เพื่อช่วยในการทำงานเป็นระบบมากยิ่งขึ้น นักเรียนทุกคนได้บันทึกแผนการและตารางประจำวันลงในสมุดประจำตัว เพื่อ

ผูกมัดให้ปฏิบัติตาม ระหว่างการอภิปรายในกลุ่มนักเรียนได้ให้กำลังใจ "...ลองดูก่อนนะ..."
 "...เริ่มจากน้อย ๆ ก่อนจะได้ทำได้..." ให้ข้อมูลย้อนกลับ "...จากเกรด 1.5 จะเพิ่ม
 เป็น 2 นี่มันยากนะ..." ให้ข้อเสนอแนะ "...ถ้าว่างนอน เวลากลับไปบ้านก็นอนก่อน แล้ว
 ค่อยตื่นมาทำการบ้าน..." นอกจากนี้ยังเป็นตัวแบบซึ่งกันและกันในการกำหนดเป้าหมายและ
 แผนการที่มีความเป็นไปได้

ครั้งที่ 5

นักเรียนเข้าร่วมประชุมกลุ่ม 8 คน อีก 2 คนไปร่วมทำรายงานกลุ่มกับเพื่อน
 นักเรียนที่ได้ทำตารางการทำงานได้รายงานผลการปฏิบัติตามแผน "...ตอนนี้ก็เริ่มอ่านวิชา
 ธุรกิจก่อน แต่เพิ่งทำได้แค่ 3 วัน..." ได้เห็นผลของการกระทำของตนเอง "...แม่แกชม
 ว่าผมดีขึ้น แก่ใจที่ผมอ่านหนังสือ..." หลังจากนั้นผู้นำกลุ่มได้เสนอให้ช่วยนักเรียนที่ไม่ได้
 เข้าร่วมประชุมกลุ่มมาสัปดาห์ก่อนได้กำหนดเป้าหมายในการเรียนและตารางการทำงาน โดย
 นักเรียนคนอื่น ๆ ที่ทำแล้วก็ให้ข้อเสนอแนะ "...เราว่าเลือกวิชาที่ยาก ๆ ก่อนดีกว่ามัน
 ต้องใช้เวลาเยอะ..." และให้กำลังใจ "...ดีนะ ลองทำซิ อย่ากอย่างที่คุณคิดหรอก..."
 นักเรียนได้เห็นตัวแบบของเพื่อนที่สามารถทำได้ตามแผนการที่กำหนดก็เกิดความเชื่อมั่นที่จะลง
 มือทำบ้าง "...เห็นก็ทำได้ ผมว่าผมก็น่าจะทำได้..." ผู้นำกลุ่มได้ให้นักเรียนอ่าน
 เอกสารเกี่ยวกับเรื่องความสำเร็จ (ดูภาคผนวก ง.) เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญของ
 ความสำเร็จที่เกิดขึ้นในทุก ๆ การกระทำที่เขาตั้งใจทำทีละ เล็กทีละ น้อย

ครั้งที่ 6

นักเรียนไม่ได้เข้าร่วมการประชุมกลุ่ม 1 คน เนื่องจากไม่มาโรงเรียนในช่วง
 แรกของการประชุมกลุ่มนักเรียนได้รายงานผลการปฏิบัติตามตารางการทำงานของสัปดาห์ที่ผ่านมา
 และอภิปรายเกี่ยวกับวิธีการอ่านหนังสือและการเตรียมตัวสอบ นักเรียนได้แลกเปลี่ยน
 ความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อเขาลงมือทำตามแผนการ"...ภูมิใจครับที่ทำได้..." "...วันแรก ๆ
 ก็อ่านหนังสือไม่ได้มาก ว่างนอน ต้องคอยล้างหน้าบ่อย ๆ พอวันหลังก็ชิน...ก็ดี...ดีขึ้น..."
 มีนักเรียนบางคนที่ไม่ยอมทำตามแผนการ เพื่อน ๆ ก็ให้ข้อมูลย้อนกลับ "...นายบอกว่า
 อยากจะปรับปรุงการเรียน แต่พอถึงเวลานายก็ไม่ทำอะไร..." และช่วยยให้เขาประเมิน
 พฤติกรรมของตนเองใหม่ "...ตอนนี้ทำอะไรบ้างล่ะ..." ผู้นำกลุ่มก็ได้ชี้ให้เห็นความ
 รับผิดชอบต่อพฤติกรรมของตนเอง "...ถ้าอิทธิพลไม่ลงมือทำอะไร ก็ไม่มีใครที่จะช่วยให้อิ
 ทธิพลเปลี่ยนแปลงได้..."

นอกจากนี้นักเรียนก็ได้แลกเปลี่ยนวิธีการอ่านหนังสือ โดยมีผู้นำกลุ่มให้คำแนะนำเพิ่มเติม และช่วยกันสรุปเป็นแนวทางการอ่านหนังสือและจัดบันทึกไว้ด้วย ในระหว่างการประชุมกลุ่ม นักเรียนได้วิจารณ์พฤติกรรมของครูผู้สอนและแสดงทัศนคติที่ไม่ดี "...พ่อย่าพูดถึง เลยมม เบื่อ..." "...ทำอะไรแกก็ไม่ได้ ปล่อยแก..ผมขี้เกียจจะยุ่งด้วย..."จากการอภิปราย นักเรียนก็ได้คำตอบจากกลุ่ม "...แกที่ตัวเราก็ก่อนได้ แต่แก้อาจารย์นะไม่ได้หรอก..."

ครั้งที่ 7

มีนักเรียนเข้าประชุมกลุ่ม 8 คนอีก 2 คนได้แจ้งให้ทราบในภายหลังว่าทำรายงานกับเพื่อนร่วมห้อง ในช่วงแรกของการประชุมกลุ่มนักเรียนได้รายงานความก้าวหน้า มีนักเรียนคนหนึ่งรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้ปรับปรุงนิสัยในการเรียน "...แม้ยังชมผมทุกวันว่าเดี๋ยวนี้ ดีขึ้น แต่ก่อนแกตำผมทุกวันว่าขี้เกียจ..." ครั้งนี้กลุ่มได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการเตรียมตัวสอบประจำเทอม "...น่าจะดูตามความถนัด แบบว่าจะดูยากก่อน หรือดูที่ง่ายก่อน..." "...ถ้ากำหนดเป็นตารางไว้กว้าง ๆ ว่าจะดูวิชาละกี่วันก็น่าจะดี..." "...ก็จัดไว้วันตารางประจำของเราเลย..." นักเรียนบางคนมีปัญหาเกี่ยวกับการดูหนังสือวิชาภาษาอังกฤษ"...มันไม่เข้าใจ ไม่รู้จะดูยังไง..."นักเรียนที่มาจากต่างห้องก็ได้อาสาอธิบายให้ในวันหยุด ผู้นำกลุ่มได้ชวนให้สมาชิกเห็นความเอื้อเฟื้อที่มีต่อกัน และให้นักเรียนขอบคุณเพื่อน ช่วงนี้นักเรียนได้แสดงความรู้สึกต่อกัน "...ตอนแรกเราว่านายเฒ่ามากเพราะคิดว่าตัวเอง เรียนดี แต่เดี๋ยวนี้ก็รู้แล้วว่านายเป็นอย่างนั้นเอง นี่ก็ไม่ถึงว่านายจะช่วยติวให้ ขอบใจนะ อีพรหม..." "...เพิ่งเห็นว่าคนเรียนเก่งนี่มันก็ตีเหมือนกัน..."

ครั้งที่ 8

นักเรียนไม่ได้มาร่วมประชุมกลุ่ม 3 คน เนื่องจากต้องไปเรียนว่ายน้ำสำหรับวิชาพลานามัยและทำรายงานกลุ่ม ในช่วงแรกนักเรียนช่วยกันพิจารณาแผนการเตรียมตัวสอบ และแก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสม ผู้นำกลุ่มพบว่านักเรียนเริ่มพิจารณาปัญหาอย่างเป็นจริงและมีความรับผิดชอบมากขึ้น "...วิชาวิทยาศาสตร์มันตั้งเยอะ นายจะดูแค่ 2 วันพอเหรอ..." "...อาจารย์ว่าถ้ามีเวลาจะช่วยติวให้ตอนเลิกเรียน แต่ถึงอย่างไรเราก็ต้องอ่านไปก่อน จะได้ทันเพื่อน..." เนื่องจากเป็นการประชุมกลุ่มครั้งสุดท้ายผู้นำกลุ่มได้เห็นนักเรียนเล่าถึงความตั้งใจที่จะทำต่อไป หลังจากยุติกลุ่มแล้ว "...ผมคิดว่าจะทำตารางประจำวันต่อไป เพราะมันมีประโยชน์..." "...ผมจะตั้งใจดูหนังสือวิชาอื่น ๆ ..." "...ช่วงนี้ผมเลิกดูการ์ตูนก่อน เอาไว้ดูตอนปิดเทอม ตอนนั้นก็ท่องหนังสือ..." ในช่วงนี้นักเรียนได้ซักถามเกี่ยวกับเรื่อง

ส่วนตัวและการเรียน บรรยากาศเป็นกันเองและสนุกสนานมาก และได้แลกเปลี่ยนความรู้สึก
ที่ได้เข้าร่วมประชุมกลุ่ม "...ก็ดีนะพี่ อย่างน้อยก็มีเพื่อนเพิ่มขึ้น..." "...ได้ตัวเตอร์
ภาษาอังกฤษส่วนตัวนี้ ผมสบายใจขึ้นเยอะ..." ในตอนท้ายผู้นำกลุ่มได้ให้นักเรียนเขียน
จดหมายเล่าถึงสิ่งที่ได้รับจากการเข้าร่วมกลุ่มการศึกษา นักเรียนเลือกเขียนถึงผู้นำกลุ่ม
ผู้นำกลุ่มได้ยุติกลุ่มโดยสรุปสิ่งที่ได้กระทำร่วมกัน ข้อคิดและวิธีการต่าง ๆ ที่
กลุ่มได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกันและผลที่นักเรียนแต่ละคนได้รับ ให้นำกำลังใจพวกเขาในการ
พัฒนาตนเองต่อ ๆ ไป

ข้อความบางส่วนจากจดหมายของสมาชิกกลุ่มถึงผู้นำกลุ่ม

หลังการประชุมกลุ่มครั้งสุดท้ายผู้นำกลุ่มได้เสนอให้สมาชิกเขียนจดหมายเล่าถึงประสบการณ์ที่ได้จากการเข้าร่วมกลุ่มการศึกษา ซึ่งสมาชิกทุกคนได้เขียนถึงผู้นำกลุ่มโดยเล่าถึงกิจกรรมที่ทำ ประโยชน์ที่ได้รับและความรู้สึกที่มีต่อผู้นำกลุ่มและเพื่อนร่วมกลุ่ม

อภิไทผมอยากจะขอบคุณที่ทำให้โอกาสพวกผม และอยากให้เห็นว่าสอนพวกผมอีกในเทอมต่อไป เพราะผมรู้สึกว่าวิธีการที่พี่สอนทำให้ผมทำเป็นสิ่งที่ผมมีประโยชน์มาก ผมคิดว่าผมจะทำตามที่พี่สอนต่อ ๆ ไป

อภิชาติผมดีใจที่ได้อยู่ในกลุ่มนี้ มันช่วยทำให้ผมปรับปรุงตัวเองได้ดีขึ้น และมีเพื่อนมากกว่าเดิม ทำให้ผมรู้ว่าผมมีบางสิ่งที่ควรแก้ไข โดยเฉพาะในการอยู่ร่วมกับคนอื่น ผมอยากขอบคุณพี่และเพื่อนทุกคน.....

กิตาผมภูมิใจที่สามารถทำตามแผนการของตัวเองได้สำเร็จและทำให้แม่ดีใจด้วย พอผมทำได้ผมถึงได้รู้ว่ามันไม่ได้ยากอย่างที่ผมเคยคิดเลย.....

ศรศักดิ์สิ่งที่ทำให้ผมมีกำลังใจทำตามแผนการของผมมากที่สุดก็คือความอดทนของพี่ ที่พี่อดทนที่จะมาที่นี่ เสียเวลา ไปมากมายเพื่อพวกผม แล้วพวกผมก็ยังไม่ค่อยจะฟังเวลาที่พูด.....

อิพรหมผมรู้ว่าตัวเองไม่ได้พยายามปรับปรุงตัวให้ดีขึ้นกว่าเดิมอย่างที่ตั้งใจ แต่ผมก็ได้เห็นแล้วว่าเพื่อน ๆ ที่เขาทำเขาได้ประโยชน์อย่างไร เอมหน้าผมจะพยายามใหม่.....

นริศรผมรู้สึกว่านี่เป็นก้าวแรกของผมที่จะเดินไปสู่เป้าหมายที่ผมตั้งใจไว้ ผมขอบคุณพี่ที่แนะนำสั่งสอนผมและเพื่อน ๆ

สมพรผมคิดว่าสิ่งที่พี่สอนนั้นเป็นประโยชน์มาก แต่ผมก็ไม่ค่อยได้ลงมือทำเพราะผมขี้เกียจ และก็ไม่น่าจะแน่ใจว่าทำได้ดีกว่านี้หรือเปล่า แต่ก็ดีใจที่ได้อยู่ในกลุ่มนี้และมีเพื่อนมากขึ้น.....

ภาคผนวก ง.

- กิจกรรมที่ชี้ระหว่างการตลาด

- เอกสารประกอบ

กิจกรรมที่ 1

"แนะนำตัว"

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างสัมพันธภาพระหว่างสมาชิกกลุ่ม
2. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้ทำความรู้จักซึ่งกันและกัน

วิธีดำเนินการ

1. ผู้นำกลุ่มให้สมาชิกแต่ละคนจับฉลากที่มีชื่อสัตว์ประเภทต่าง ๆ โดยมีฉลากชื่อสัตว์ประเภทเดียวกันชื่อละ 2 ชั้น
2. ให้สมาชิกทุกคนทุกคนทำเสียงและท่าทางเลียนแบบสัตว์ประเภทที่ตนจับฉลากได้และวิ่งหาคู่ของตนเอง
3. เมื่อหาคู่ได้แล้ว ให้สมาชิกสัมภาษณ์คู่ของตนเอง และจดจำข้อมูลเกี่ยวกับเขาเพื่อแนะนำคู่ของตนให้สมาชิกกลุ่มรู้จัก โดยใช้เวลาในการสัมภาษณ์ 15 นาที
4. ให้สมาชิกกลับมารวมกลุ่ม และแนะนำคู่ของตนทีละคู่โดยให้โอกาสสมาชิกคนอื่น ๆ ชักถามตามความสนใจ
5. สรุปสิ่งที่สมาชิกได้รับจากการทำกิจกรรมนี้

อุปกรณ์

กระดาษสำหรับจับฉลาก มีชื่อสัตว์ 5 ประเภท ประเภทละ 2 ชื่อ ได้แก่ ช้าง
เบ็ด ลิง ไก่ ม้า

กิจกรรมที่ 2

"BINGO"

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาสัมพันธภาพระหว่างสมาชิกในกลุ่ม
2. เพื่อฝึกสมาชิกให้เห็นความสำคัญของผู้อื่นโดยการจำข้อมูลของสมาชิกในกลุ่ม

วิธีดำเนินการ

1. ผู้นำกลุ่มแจกแบบฟอร์ม Bingo ให้สมาชิกคนละ 1 แผ่น
2. ให้ทุกคนค้นหาคนที่มียุทธศาสตร์ตรงกับที่ระบุไว้ในแบบฟอร์มแต่ละช่องและให้คนนั้นลงชื่อกำกับในช่องนั้น ๆ นักเรียนคนแรกที่ทำได้ครบทั้ง 24 ช่อง แล้วให้ตะโกนว่า "Bingo" เป็นการยุติกิจกรรม
3. ให้สมาชิกกลับมารวมกลุ่มและร่วมกันเฉลยข้อมูลในแต่ละช่องว่าเป็นข้อมูลของใคร
4. สรุปสิ่งที่สมาชิกได้รับจากการทำกิจกรรมนี้

อุปกรณ์

1. แบบฟอร์ม Bingo แต่ละแผ่นมีช่องซึ่งบอกข้อมูลของสมาชิกในกลุ่มได้แก่ ลักษณะ ชื่อ ความสนใจ นิสัย ฯลฯ จำนวนทั้งสิ้น 24 ช่อง
2. ปากกา

BINGO

ผมเป็นลูกแฝด	พ่อผมทำงานที่ซาอุฯ	ใช่..ผมชื่ออู๊ด	ชอบวิชาพลานามัย	ผมมีน้องสาวคนเดียว
ผม..นักเรียนทุนครับ	อยากเรียนต่อ ม.4	ชอบอ่านการ์ตูน	ผมชื่อ..ใหญ่	ชอบคณิตศาสตร์
บ้านผมมีแต่ลูกชาย	ผมสูงกว่า 160 ซม.	X	หุ่นผมท้วม ๆ กำลังดี	ผมชื่อ "หนึ่ง" แต่ เป็นคนดี 3 ครั้ง
ชื่อผมขึ้นต้นด้วย "อ"	ผมชอบเล่นฟุตบอล	สนใจทั้งช่างกล และพาณิชย	ผมว่า เขี้ยวของผม มันก็เก๋ไม่หยอก	ผมได้คะแนนดีในวิชา ภาษาไทย
ชื่อผมนะชื่อจังหวัด เขียวนะ	ชอบวิชาสังคม	ชอบเลี้ยงปลา	ชื่อของผมมี 3 พยางค์	แชมป์บิง ปองนะ ครับ

กิจกรรมที่ 3

"ฉัน"

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาสัมพันธภาพในระหว่างสมาชิก
2. เพื่อให้สมาชิกได้มีโอกาสสำรวจตนเองและทำความรู้จักกับผู้อื่น
3. เพื่อให้สมาชิกมองเห็นคุณค่าของตนเองและผู้อื่น

วิธีการ

1. แจกกระดาษคำถามเกี่ยวกับตัวสมาชิก ให้แต่ละคนสำรวจตนเองและตอบคำถามโดยสังเขป ภายในเวลา 15 นาที
2. ให้สมาชิกแต่ละคนเล่าเกี่ยวกับตนเองตามหัวข้อที่ตอบคำถามไว้แล้วโดยละเอียด และเปิดโอกาสให้สมาชิกคนอื่น ๆ ชักถาม
3. เมื่อทุกคนเล่าเกี่ยวกับตนเองแล้วให้กลุ่มช่วยกันสรุปความรู้สึกที่ได้รับจากการที่ได้เป็นผู้เล่าและการรับฟังผู้อื่น

อุปกรณ์

1. กระดาษคำถามเกี่ยวกับตัวสมาชิก 9 ข้อ
2. ปากกาหรือดินสอ

"ฉัน"

โปรดบันทึกข้อมูลของท่านอย่างสังเขป ตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ที่มา (เกิดที่ไหน ครอบครัว)
2. ชีวิตที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน (สบาย ลำบาก เหงา สนุก ฯลฯ อย่างไร)
3. เหตุการณ์ที่น่าประทับใจที่เคยพบ
4. สิ่งที่ยากจะได้จากคนรอบข้าง (พ่อแม่ พี่น้อง ครู เพื่อน ฯลฯ)
5. สิ่งที่กลัวในการอยู่กับคนอื่น
6. สิ่งที่ชอบ/พอใจในตนเอง (ท่าทาง ลักษณะนิสัย ฯลฯ)
7. ความภูมิใจ/ความสำเร็จ
8. สิ่งที่คิดแก้ไข/ปรับปรุงตนเอง
9. สิ่งที่มีให้เพื่อน ๆ ได้เสมอ

กิจกรรมที่ 4
"การสำรวจเวลา"

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนสำรวจกิจกรรมที่ทำและ เวลาที่ใช้ในแต่ละวัน
2. เพื่อให้สมาชิกประเมินตนเอง เกี่ยวกับนิสัยในการเรียนด้านการใช้เวลาในแต่ละวัน

วิธีการ

1. แจกแบบฟอร์มบันทึกการใช้เวลาในแต่ละวัน
2. ให้นักเรียนสำรวจเวลาและกิจกรรมที่ทำในการเรียนและการพักผ่อนของตนเองในแต่ละวันตลอดสัปดาห์ที่ผ่านมา
3. สมาชิกกลุ่มร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับเรื่อง เวลาและกิจกรรมที่ทำในแต่ละวันตามที่ได้รายงานไปแล้ว

อุปกรณ์

1. แบบฟอร์มบันทึกการใช้เวลาในแต่ละวัน
2. ปากกา หรือดินสอ

บันทึกการใช้เวลาในแต่ละวัน ของ.....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เวลา	การกระทำ	เวลาที่ใช้ในการเรียน		เวลาที่ใช้ในการพักผ่อน	
		ชั่วโมง	นาที	ชั่วโมง	นาที
06.00-07.15	อาบน้ำ กินข้าว เดินทางไปโรงเรียน	-	-	1	15
07.15-07.50	เล่นฟุตบอล	-	-	-	35
07.50-11.40	เรียนภาคเช้า	3	50	-	-
11.40-12.30	กินข้าวเที่ยง เล่น	-	-	-	50
12.30-15.50	เรียนภาคบ่าย	3	30	-	-
15.50-16.30	เล่น	-	-	-	40
16.30-17.00	เดินทางกลับบ้าน	-	-	-	30
17.00-18.30	ดูทีวี	-	-	-	30
18.30-19.30	อาบน้ำ กินข้าว	-	-	1	-
19.30-20.30	ทำการบ้าน	1	-	-	-
20.30-22.00	ดูทีวี	-	-	1	30
22.00-06.00	นอน	-	-	8	-
	รวม	8	10	15	50

กิจกรรมที่ 5

"การกำหนดเป้าหมายในการเรียน"

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้สำรวจและประเมินความต้องการของตนเอง เกี่ยวกับการเรียน
2. เพื่อฝึกการกำหนดเป้าหมายที่วางอยู่บนพื้นฐานของความจริงและความเป็นไปได้
3. เพื่อกำหนดวิธีการและแนวทางไปสู่เป้าหมายในการเรียนที่ต้องการ
4. เพื่อฝึกสมาชิกในการกำหนดพฤติกรรมที่เหมาะสมสำหรับตนเอง

วิธีการ

1. แจกแบบฟอร์มการกำหนดเป้าหมายในการเรียนให้สมาชิกทุกคน
2. ใช้เวลา 20 นาที เพื่อให้สมาชิกได้สำรวจตนเองและกำหนดเป้าหมายที่ในการเรียนตามแบบฟอร์ม
3. เมื่อทุกคนเขียนเป้าหมายในการเรียนของตนเองเสร็จแล้วให้เล่าให้กลุ่มทราบ และช่วยกันพิจารณาเป้าหมายของแต่ละคน
4. เมื่อพิจารณาเป้าหมายที่กำหนดไว้จนเป็นที่พอใจของตนเองและกลุ่มแล้วให้สมาชิกเขียนเป้าหมายดังกล่าวลงในสมุดประจำตัว เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดแผนการทำงานสำหรับตนเองต่อไป

อุปกรณ์

1. แบบฟอร์มการกำหนดเป้าหมายในการเรียน
2. สมุด
3. ปากกา/ดินสอ

การกำหนดเป้าหมายในการเรียน

ของ

1. เป้าหมายในการเรียนต่อของข้าพเจ้า

2. เป้าหมายในการเรียนที่ข้าพเจ้าตั้งใจไว้สำหรับเทอมนี้

3. สิ่งที่เป็นปัญหา/อุปสรรคในการเรียนของข้าพเจ้า

4. วิธีการแก้ไขปัญหาหรืออุปสรรคที่ข้าพเจ้าคิดว่าควรกระทำ

5. ข้าพเจ้าจะลงมือกระทำเพื่อแก้ไขหรือปรับปรุงตนเองที่ตั้งใจไว้....ตั้งแต่?

กิจกรรมที่ 6 "แผนการทำงาน"

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนรู้จักการกำหนดแผนการเพื่อการปรับปรุงนิสัยในการเรียน
2. เพื่อให้นักเรียนได้ผูกมัดตนเองในการปรับปรุงนิสัยในการเรียน
3. เพื่อเป็นแนวทางในการประเมินพฤติกรรมของนักเรียน
4. เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้เอกลักษณ์แห่งความสำเร็จ (Success Identity) จากการทำตามแผนการที่กำหนด

วิธีการ

1. แจกแบบฟอร์มแผนการทำงานให้นักเรียนดูเป็นตัวอย่าง
2. ให้นักเรียนทำตารางตามแบบฟอร์มที่แจกให้ลงในสมุดประจำตัวของแต่ละคน
3. ทุกวันในเวลาเช้าและหลังเลิกเรียนให้นักเรียนกำหนดแผนการทำงานในแต่ละวัน โดยพิจารณาความเป็นไปได้ และองค์ประกอบอื่น ๆ ได้แก่ เวลา สุขภาพ กิจกรรมที่ต้องทำในแต่ละวัน ฯลฯ
4. ก่อนนอนให้นักเรียนประเมินผลงานของตนเองตามที่กำหนดไว้ในแผนและใส่เครื่องหมาย () ลงในช่องความสำเร็จ ในกรณีที่ทำไมครบหรือไม่ได้ทำ ให้ใส่ในช่องหมายเหตุว่าได้ทำส่วนใดบ้างแล้ว เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการกำหนดแผนการในวันต่อไป
5. ในการประชุมกลุ่มทุกครั้ง สมาชิกจะต้องนำสมุดประจำตัวมาด้วย และรายงานผลการปฏิบัติตามแผนให้กลุ่มทราบ

อุปกรณ์

1. แบบฟอร์มแผนการทำงาน
2. สมุด
3. ปากกา

แผนการทำงาน ของ.....

วัน เดือน ปี	แผนการทำงานประจำวัน	ผลการทำงาน	
		สำเร็จ	หมายเหตุ
<u>1 ก.ย. 31</u>			
17.30-18.30	ทำการบ้านวิชาคณิตศาสตร์		
20.00-22.00	อ่านหนังสือวิทยาศาสตร์บทที่ 5 หัวข้อ 1-4		
<u>2 ก.ย. 31</u>			
05.00-06.00	อ่านหนังสือวิทยาศาสตร์บทที่ 5 หัวข้อ 4		
16.30-17.30	ทำการบ้าน		
20.30-22.00	อ่านหนังสือวิทยาศาสตร์บทที่ 5 ที่เหลือ		

ความสำเร็จ : ความหมาย

ความสำเร็จหมายถึงการที่เราตั้งใจทำสิ่งที่เราตั้งใจไว้
 อย่างอดทนต่อเนื่อง
 จนงานนั้นเสร็จลงไป
 ด้วยการทราบถึงผลแห่งงานนั้น
 ซึ่งเราอาจจะพบว่าเราทำได้
 หรือทำไม่ได้

เมื่อเราตั้งใจวาดรูป
 แล้วทำจนมันเสร็จ
 นั่นคือความสำเร็จ

เมื่อเรานัดกับเพื่อน
 แล้วเราไปตามนัด
 นั่นคือความสำเร็จ

เมื่อเราสัญญากับตนเอง
 จะทำความสะอาดห้อง
 แล้วลงมือทำ
 เราก็มีความสำเร็จ

ความสำเร็จจึง เป็นของทุกคน
 ตามความตั้งใจของเขา
 พึงชื่นชมสร้างสรรค์ความสำเร็จ
 ให้แก่ตนเอง
 ด้วยความตั้งใจของตนเอง

ประวัติผู้วิจัย

นางสุดฤทัย มุขยวงศา สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี รัฐศาสตรบัณฑิต
(บริหารงานรัฐกิจ) จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เมื่อปีการศึกษา 2521 ปัจจุบัน รับราชการ
การในตำแหน่งบุคลากร ระดับ 5 สังกัดงานการเจ้าหน้าที่ สำนักงานเลขานุการกรม กรม
วิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

